

De A van Asta

TINE HØEG

DE A VAN ASTA

Roman

Vertaald door uit het Deens Adriaan van der Hoeven
en Edith Koenders

KOPPERNIK

Christina, Ingrid, Kristian, Martin en Thomas, bedankt voor het meelesen. Anne, Gitte en Niels, bedankt voor het delen van jullie kennis. Rasmus Nikolajsen dank ik voor de zin 'alsof je midden in een meesterwerk zit terwijl het geschilderd wordt' uit *Tilbage til naturen*. Dank aan Louise, je bent een eminente redacteur.

Met dank aan Mads. Voor alles. Voor altijd.

Deze vertaling is tot stand gekomen met steun van de Danish Arts Foundation.

Oorspronkelijke titel *Tour de chambre*

Copyright © Tine Høeg en Gutkind Forlag A/S, Kopenhagen 2020

Copyright Nederlandse vertaling © 2024 Adriaan van der Hoeven en Edith Koenders

Afbeelding voorzijde Louise Bourgeois, *Throbbing Pulse*, 1944.

Ink on paper; 48.8 x 32.3 cm. Collection of the Museum of Modern Art, New York © The Easton Foundation / Pictoright, Amsterdam

2024

Vormgeving Koppernik

ISBN 978 90 834 1195 8 / NUR 302

www.koppernik.nl

Voor mijn beste vriendin

Ik krijg een uitnodiging voor een herdenkingsbijeenkomst op
29 juni in café Blomsten

van morgen of vanmorgen?

sorry, ik weet dat je aan het schrijven bent

zal niet meer storen

kom je morgen hier?

Bertram mist je

had je nou vanavond een date?

Wat een sukkel, die vriend van je, dat hij te laat komt

twee oude mannen zijn aan het biljarten,
een is voor me gaan staan

eh zeg ik

hij is mijn vriend niet

ik zit op een hoge bank bij de muur,
ik heb twee biertjes gekocht en heb het mijne al bijna op

dan is hij een sukkel en een idioot. Proost

proost zeg ik

hij blijft staan

je ziet er hartstikke goed uit,

hij glimlacht

een plukje haar steekt raar omhoog midden op zijn hoofd

je laat zo'n lekkere meid toch niet wachten

ik glimlach terug

het ergert me dat ik niet bij de grond kan

Jørn, roept de ander

jij bent aan de beurt!

ze proberen indruk op me te maken met hun spel,
meten afstanden, krijten fanatiek hun keuen

Wrecking Ball klinkt uit de speakers

en aan de tafel in de hoek zit een groepje jongeren,
scholieren misschien, ze dobbelen en
zingen mee. Boven de bar hangt kerstversiering

het is eind april,
ik ben net drieëndertig geworden

de derde fase van de jeugd

las ik ergens

ik drink mijn flesje leeg en overweeg
het andere biertje ook op te drinken

dan komt hij binnen

in een veel te warme jas, hij heeft droge handen

we hebben elkaar op Tinder ontmoet,
hij is documentairemaker

liever schaduw dan zon, liever Burroughs
dan Heel Denemarken Bakt en ik heb meer boeken gelezen
dan de meesten had hij in zijn profieltekst staan

afschuwelijk

maar toen was er een foto
waarop hij met één oog een beetje scheel keek

jongeman,

Jørn stapt meteen op hem af en wijst naar hem met zijn biertje

en ik amuseer me

want de documentairemaker
is drieënveertig en gescheiden met twee kinderen

je hebt geen manieren man

de documentairemaker kijkt niet-begrijpend

zo'n lekker stuk laat je toch niet wachten

ik lach luid en raar
en voel me ineens onweerstaanbaar

lekker en sexy

en ik spring van de bank af
en heb zin om alles harder te zetten,
de muziek, mijn gevoelens, hem te kussen,
een lange rij shotjes te kopen, iets laten stralen

maar uren later

na een stroef gesprek,

ik vraag hem het hemd van zijn lijf

en als ik zelf iets vertel dwaalt zijn blik af
en richt hij die op een plek ergens achter me
zodat ik de neiging heb me om te draaien om te kijken
wat hij toch ziet,

slaat hij zijn benen over elkaar en kijkt me aan

hoe zit het met jou en kinderen?

ik neem een slok van het bier dat hij gekocht heeft

het is witbier

ik hou niet van witbier,
het smaakt weeïg en naar gist

hoe bedoel je?

nou of je daarmee bezig bent?

ik neem nog een slok

wil je graag kinderen?

ja

de scholieren gillen van het lachen, een van hen
heeft iets grappigs gezegd, de biljarters zijn naar huis gegaan,
de barkeeper knippert met het licht

of nee

laatste ronde!

ik schuif iets naar achteren op mijn stoel

misschien

oké zegt hij en pakt een handje pinda's
want ik moet wel eerlijk tegen je zijn

ik hoef niet meer kinderen dan ik al heb,

hij gooit ze in één keer in zijn mond

dus dat past niet in het toekomstplaatje

zegt hij kauwend

dat ik heb

om een kind met je te krijgen

Ik ben schrijver

ik werk aan mijn tweede boek

een roman over de Poolse portretkunstenaar Lysander Milo

ik zit achter de computer met oordoppen in,
het appartement naast me wordt volledig gerenoveerd

Milo werkte in een cementfabriek

in Bydgoszcz in de jaren zestig

op een dag verdween hij, drieëntwintig jaar oud
en in een grote kelderruimte vond men meer
dan honderd bustes van cement, in het diepste geheim gemaakt,
een dwarsdoorsnede van de werknemers van de fabriek

een paar jaar later dook Milo op in Warschau

hij werd een megasucces
waarna hij opnieuw verdween, voorgoed

Bydgoszcz

hoe spreek je dat eigenlijk uit?

ik masseer mijn slapen

de werklieden zijn al drie weken bezig,
's ochtends vroeg stampen ze de trappen op
met hun veiligheidsschoenen

Sweet Dreams Are Made of This

en met een radio keihard aan, vandaag boren ze in iets

ik blader door de foto's van de bustes

ze zijn akelig mooi

ik zag ze toevallig in het KW in Berlijn afgelopen winter en
was diep onder de indruk. De gezichten zijn grof en versimpeld

maar tegelijk ondoorgrondelijk

bezield

ik zou er eeuwig naar kunnen kijken

levende mensen van cement

ze kijken evenzogoed naar mij als ik naar hen

ik adem diep in,

het boorgeluid wordt harder

de koffie in mijn mok beweegt zachtjes

Ik ga bijna elke dag bij Mai langs

maar vertel nog es wat meer over je date zeg ze

we kijken vanaf de bank naar Peppa Pig, Bertram zit tussen ons in

ze woont alleen met hem

haar flatje ruikt naar wasverzachter

het is er een grote bende

waarom ging het mis, was hij lelijk?

niet echt

wat dan?

ik heb gewoon de pest aan daten zeg ik,
ik bevries vanbinnen, ik heb trouwens
bolognesesaus in je diepvries gelegd

je bent een engel zegt Mai, hebben jullie gezoend?

nee

geneukt?

nee zeg

o wat saai, ze graait naar haar telefoon,
hoe laat is het, eet je mee?

ik kan maar beter gaan zeg ik
dan kan ik schrijven zolang het stil is
over de betonkunstenaar?
het is cement zeg ik
wanneer ben je klaar?
geen idee. Dat duurt nog wel even
het is een irritante vraag, Mai
dan geven we een groot feest!
ze beweegt Bertrams armen alsof hij danst,
hij blijft naar het scherm kijken
en vanavond eten we pizza,
ze kust hem op zijn haar
omdat je mama lui is, zeg eens pizza?
ik praat te weinig met hem zegt ze,
je moet eigenlijk de hele tijd praten
constant eigenlijk
dan krijgt hij een enorme woordenschat

en liedjes zingen voor zijn ritmegevoel

hij is nog niet eens twee zeg ik,
hij wil heus geen dingen op commando zeggen

en we lezen hem super veel voor

jij zegt ze

Bertram legt een mollig handje op mijn been

Asta moet naar huis zegt Mai

Zeg eens Asta?

Asta?

ik kom Hannibal uit mijn oude studentenflat tegen
aan het eind van de Holmbladsgade

hilarisch zegt hij

eeuwen geleden zeg,
woon je hier ergens?

zijn acne is weg, verder is hij nog dezelfde

en nog gefeliciteerd joh,

hij slaat me op mijn schouder. Met je boek!
ik kwam je in allerlei kranten tegen, ik wist niet
dat je schreef, deed je dat toen ook al?

eh zeg ik en wijs

wat zit er in die tas?

o gewoon een luiyremmer,

hij krabt onder zijn pet

ik word vader

nu in september, echt bizar

glasvezelbehang plakken

stalen balken en brandwerende isolatie

hij ratelt enthousiast door, zijn vriendin
is vroedvrouw dus het lag voor de hand, ze hebben net
een muur weggebroken, het is een wetenschap

en hoe is het met jou op dat front?

stil zeg ik

maar dat is helemaal prima

ik ben er niet echt naar op zoek

snap ik zegt hij

je maakt vast andere spannende dingen mee,
trouwens, ga je ook naar Blomsten?

ik kan helaas niet

balen. En Mai dan?

volgens mij heeft ze ook iets anders zeg ik

o

ja,

hij tilt zijn tas op en lacht

ik moet maar eens op huis aan met dit ding

Pierre 41, onderwijzer
zittend op een eenwieler

Karl-Kristian 39, slager
met een arm om zijn moeder heen

Søren 37, levensgenieter en consultant

ik zit al de hele avond te swipen,
ik zou aan mijn roman moeten werken

maar ik blijf swipen

Sebastian 42, zzp'er
doet een zijwaartse plank aan de waterkant

Lasse 36, speelse sportmasseur

Marco 44, opticien. Niet anaal

no anal, keine Anal, pas d'anal
ingen anal, sem anal, brez anal

ik gooi mijn telefoon van me af, walg

van de hele mensheid

ik pak mijn telefoon weer op en verwijder Tinder

ik heb zin om te huilen
of iemand uit te schelden

maar ik weet niet wie

slaap je?

nog niet

heb je de uitnodiging gezien

waarom zei je niks?

wat voor uitnodiging?

van Sif. Op facebook

niet gezien

een uitnodiging voor wat?

een herdenkingsbijeenkomst
voor August in Blomsten
omdat het tien jaar geleden is

iedereen van onze keuken

ben je er nog?

In het begin dacht ik vaak dat ik hem zag

Mai klapt de kap van de buggy omlaag

in de supermarkt bijvoorbeeld of
op de fiets op de Knippelsbro, kun je zien
of zijn gezichtje in de zon is?

nee het is oké zeg ik

soms is het iemands haar

of schouders zegt ze

de manier van bewegen

we wandelen over de begraafplaats Bispebjerg Kirkegård

om Bertram de kersenbomen te laten zien,
ze bloeien. Hij slaapt als een roos

weet je nog die keer in IKEA,

Mai neemt een trekje van haar e-sigaret

toen het ineens naar zijn parfum rook?

ja zeg ik

een beetje harsachtig zegt ze

we zijn een poosje stil

ik vind dat je wel moet uitkijken zeg ik dan

met die deur weer open te doen

wat stond er ook alweer?

waar?

nou op de keukendeur zegt ze,

die krantenknipsels

dat weet ik niet meer

jawel zegt ze. Jij weet alles nog

zijn jullie moeder en dochter?

een sjofel geklede man op een bank lacht naar ons

nee zegt Mai lachend

jawel zegt de man, hij heeft rode handen,
hij zit aan een plastic zak te friemelen

we zijn vriendinnen zeg ik

nee zegt hij ineens scherp

jij met die ogen bent de moeder
en jij met het haar de dochter
en in de buggy zit je kleinkind

jullie zijn moeder en dochter zegt hij

en nog een keer, luider:

jullie zijn moeder en dochter

hij komt overeind, nu is hij woedend

moeder en dochter!

we versnellen onze pas, ik kijk over mijn schouder,
hij zwaait met de tas boven zijn hoofd

we zetten het op een lopen

moeder en dochter roept hij

en kleinkind in de buggy!